

KAPITAALWAARDE VAN GENEESKUNDIGE PRAKTIJK (zie bldz. 1729). — In *The Brit. med. Journ.* van 9 Oct. (*Suppl.*) wordt een stelsel van schadeloosstelling voor ziekenfondsartsen beschreven, gelijk met 1 Januari a.s. te Brighton in gebruik komt, en dat eenvoudiger lijkt dan het in het vorige nummer besproken stelsel te Dartford, dat bovendien er toe zou kunnen leiden, dat jonge artsen zich niet in een plaats met het Dartford-stelsel zou durven vestigen. In het kort komt dit stelsel hierop neer, dat ieder, die in werkelijkheid voordeel heeft van de open komende praktijk, dit voordeel gedurende een jaar afstaat aan dengeen, die de praktijk heeft nedergelegd of aan de erfgenamen van den overleden collega. Wie zich niet daartoe verbindt, zal ook geen voordeel kunnen genieten van deze regeling. In het stelsel van Dartford wordt aan de uitkeering deelgenomen door de collega's niet naar evenredigheid van het voordeel dat zij trekken uit het openvallen van een plaats, maar van het inkomen, dat zij uit het ziekenfonds hebben. Deelnemers, die al „vol” zijn, en niets erbij krijgen uit de verlaten praktijk, moeten het meeste betalen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

HET WETSONTWERP ZIEKENVERZORGING.

Zonder reeds geplaatste besprekingen te willen bestrijden of bij te vallen acht ik het van belang zoo kort mogelijk uiteen te zetten, waarom het ontwerp AALBERSE een goede oplossing is van het vraagstuk: „hoe de verbetering van de geneeskundige verzorging van het Nederlandsche volk moet worden tot stand gebracht!” Het ontwerp zoekt de oplossing in: vrijwillige verzekering met overheidssteun.

De bedoeling van den minister is duidelijk. Voldoet een verzekeringsinstelling, onverschillig of deze is opgericht door verzekerden, door dokters of door anderen (bijv. de gemeente) aan bepaalde, in het ontwerp genoemde, voorwaarden, dan heeft deze instelling recht op subsidie van de staat ten behoeve van haar administratie, van de kosten van specialistische hulp en van ziekenhuisverpleging.

Waarom vind ik dit een goed systeem? Omdat hierdoor de gelegenheid wordt geboden aan allen, die belanghebben bij of belangstellen in een goede geneeskundige verzorging van ons volk; dit belang te bevorderen, deze belangstelling in daden om te zetten. Meenen de verzekerden, dat zij dit het best kunnen, welaan zij kunnen dit toonen; meenen de dokters, dat zij dit het best kunnen, ook zij kunnen dit toonen; meent de gemeente, dat zij dit het beste kan, zij ook kan dit bewijzen. Wie zich met ernst hierop toelegt, zal kunnen slagen.

Dat bestaande ziekenfondsen tot heden gebrekkig functioneerden is geen argument voor de bewering, dat zij bij de verplichte reorganisatie en met krachtigen geldelijken steun gebrekkig zullen blijven — trouwens voor de doktersfondsen in het algemeen geldt zeker dit gebrek niet en voor de afdelingsziekenfondsen ten plattelande, naar ik meen, ook niet; dat de geneeskundige diensten der groote gemeenten, ingesteld ten behoeve der burgerlijke armen en de lagere beambten, goed voldoen, is wel bekend; maar dat dit laatste allerminst bewijzend is voor de stelling: „ieder arts moet ambtenaar worden!” kan men lezen in het rapport „arts-staatsambtenaar”, dezen zomer in de algemeene vergadering behandeld. Heeft men dit gelezen, dan beweert men zoo iets niet meer.

Onze Maatschappij nu is m. i. verplicht model-ziekenfonds op te richten voldoende aan de eischen in het ontwerp AALBERSE gesteld en wel zoodanige, dat geen regeering, geen ambtelijke instelling, geen enkele andere vereeniging haar dit verbetert. Onze Maatschappij kan weten, hoe een goed ziekenfonds moet zijn ingericht, zij kan er alles in zetten, wat zij meent, dat noodzakelijk is en er uit laten, wat den groei eener goede ziekenverzorging belemmert; onze Maatschappij weet beter dan welke ambtenaar ook, wat goede geneeskundige hulp is, welke verplichtingen den artsen moeten worden opgelegd, onder welke voorwaarden zij het beste kunnen werken, hoe het toezicht en de contróle dienen geregeld, hoe moeilijkheden moeten worden opgelost, hoe conflicten

kunnen worden vermeden. Zij kan beter met de verzekerden samenwerken om hun geneeskundige verzorging zoo goed mogelijk te doen zijn, opdat al het geld nuttig worde besteed; zij is onmiddellijk toegankelijk voor elke weloverdachte opmerking van ieder fondslid en iederen fondsdokter. Zij telt onder hare leden de mannen van het Geneeskundig onderwijs, van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid, de Ziekenfondsdokters, de specialisten, de huisartsen, den arts-ambtenaar, de geneeskundige Witte en Groene Kruisleden en wie niet al? Zij kent de geneeskundige praktijk.

Het ontwerp AALBERSE maakt het mogelijk om zulke modelziekenfondsen op te richten; daarom is het een goed systeem.

De fouten in het ontwerp zullen wij in de afdeelingen der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst behandelen — in de afdeelingen wordt hieraan reeds druk gewerkt; maar wij moeten ons door niemand, ook niet, en ik zou haast zeggen zeker niet, door de overheid dit werk uit handen laten nemen. Zeker zullen wij, voor- gelicht door onze bestuurslichamen in het bijzonder door de C. O., krachtig mede- werken aan de fondsen opgericht door de verzekerden of door een gemeente, maar ons zij de eere van het oprichten der *beste* fondsen.

Onze Maatschappij zij echter paraat. Ik wil geen toespelingen maken op de reorga- nisatieplannen van onze bestuursinrichting — eerstdaags krijgen wij het stenografisch verslag der algemeene vergadering thuis — maar ik verwacht, dat en de C. O. en de C. S. met of zonder opdracht of verzoek van het hoofdbestuur *tijdig* de ontwerp- statuten en reglementen van een dergelijk model-ziekenfonds — althans een schema daarvan — zullen in orde hebben. Het is natuurlijk mogelijk, dat de Tweede Kamer het ontwerp AALBERSE belangrijk wijzigt, ofschoon ik dit niet waarschijnlijk acht; eerder is het mogelijk, dat de minister na de memorie van antwoord er iets aan verandert; maar ik zou het beter achten, als wij al vast een schema als door mij bedoeld hadden, hetwelk dan *na* de aanneming van het ontwerp in de Tweede Kamer onmiddellijk gewijzigd en aangevuld kon, dan dat er gewacht wordt, totdat de Staten- Generaal de wet hadden afgehandeld en wij nog met een groot stuk wit papier vóór ons zaten en moesten beginnen met zoo'n schema — nog afgezien van de mogelijkheid, dat sommige onzer kopiëstukken met vacantie waren of, erger nog, er vacatures waren of pas benoemde commissieleden, die zich „eerst nog in de materie moeten inwerken!”

Heeft de C. O. zelve geen tijd, laat zij dan bijv. een prijsvraag onder de leden der Maatschappij uitschrijven om een dergelijk schema te leveren, maar „Beidt Uw Tijd!”

Loenen a. d. Vecht, 21 October 1920.

L. L. POSTHUMA.

DE PEST EN DE BELASTINGEN.

Het ministerie van koloniën roept op adjunct-accountants voor den dienst der belastingen in Nederlandsch Indië: salaris op zijn allerminst 750 gulden per maand. Eveneens dokters voor den dienst der pestbestrijding, salaris 400 gulden per maand. Uitrustingskosten en overtocht zijn voor beiden gelijk, of in het voordeel der belastingmannen.

Men zie de advertentiën!

Rucphen, 21 October 1920.

H. KOCH.

VESTIGING IN ZUID-AMERIKA.

Ter beantwoording van verschillende aanvragen van Nederlandsche collega's over de mogelijkheid van vestiging in Zuid-Amerikaansche republieken, verzoek ik beleefd deze regelen te willen opnemen:

Wie zich de moeite getroosten wil, een zevenjarige studie over te doen in de hoofd- stad van een der republieken, waar het leven thans schreeuwend duur is, wie niet bevreesd is om een reeks examens in het Spaansch (of Portugeesch; Brazilië) af te leggen en daarna een proefschrift te schrijven, die moge het wagen. Of hij daarna slagen zal praktisch te krijgen, is dan nog de vraag. Mij dunkt, voldoende redenen om de onderneming af te raden.

Valparaiso, 21 September 1920.

H. BOSHOEWERS.